

РЕШЕНИЕ

№ 228

гр. Карлово, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети май през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Дарина Ил. Попова

при участието на секретаря Кристина Р. Шахънска
като разглежда докладваното от Дарина Ил. Попова Гражданско дело №
20215320100053 по описа за 2021 година

ПРОИЗВОДСТВОТО е по иск с правно основание по член 274, ал.2
от КЗ (отм.).

Ищецът „Д.З.И.О.З.“ ЕАД чрез процесуалния си представител твърди, че на 01.11.2015 година, около 06:05 часа, в град С., бул. „И.В.“ ***, ответникът Р. Й. ЗДР., ЕГН *****, управлявайки, след употреба на алкохол, лек автомобил, марка и модел „Ф.П.“, с рег. № ***** (участник № 1), загубил контрол над автомобила, излязъл вляво извън платното за движение и се блъснал в метален електрически стълб за улично осветление, собственост на О. С.. За настъпилото ПТП бил съставен протокол за ПТП № ***** от 01.11.2015 година от К. Н. К. - мл. автоконтрольор в РУ-К. към ОД на МВР - П., в който бил отразен механизмът на ПТП, съответно била констатирана вината на ответника за настъпилото ПТП. На Р. Й. ЗДР. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №***** година. В протокола за ПТП било отразено, че ответникът управлявал процесния автомобил с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма - с над 1,2 ‰ (промила). Увреденият от процесното ПТП метален електрически стълб за улично осветление бил собственост на О. С.. Към датата на причиняване на застрахователното събитие ответникът имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективизирана в комбинирана застрахователна полица „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № ***** година, сключена към „Д.З.И.О.З.“ ЕАД, която била със срок на действие от 24.07.2015 година до 24.07.2016 година. След като бил уведомен от собственика на увредена вещ - О. С., за настъпване на застрахователното

събитие, застрахователят „Д.З.И.О.З.“ ЕАД образувал преписка по щета №*****, в която били събрани доказателства за наличие на предпоставки за изплащане на обезщетение, както и бил определен неговият размер.

Видно от опис на уврежданията по щета № *****, били констатирани следните увредени детайли:

- стълб метален - 1 бр.; степен на увреда - за подмяна;
- осветително тяло (натриево); степен на увреда – за подмяна;
- осветително тяло (натриево); степен на увреда – за подмяна.

По повод на щетата бил съставен и ликвидационен акт от застрахователя „Д.З.И.О.З.“ ЕАД, като било определено и изплатено обезщетение в размер на 967,50 лева на О. С..

Съгласно чл.274, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането (отм.) застрахователят имал право да получи от застрахования платеното от застрахователя обезщетение, когато застрахованият е управлявал моторното превозно с концентрация на алкохол в кръвта с над допустимата по закон норма. С изплащане на застрахователното обезщетение, застрахователят „Д.З.И.О.З.“ ЕАД встъпил в правата на обезщетеното лице и имал право да иска от застрахования пълното възстановяване на изплатената сума. В процесния случай виновен за настъпване на ПТП, респ. причиняване на повредите върху металния електрически стълб за улично осветление бил ответникът Р. Й. ЗДР., ЕГН *****, който управлявайки, след употреба на алкохол, лек автомобил, марка и модел „Ф.П.“, с рег. № *****, загубил контрол над автомобила, излязъл вляво извън платното за движение и се блъснал в металния електрически стълб за улично осветление, собственост на О. С..

Ищецът изпратил до Р. Й. ЗДР., на посочения в протокола за ПТП адрес, регресна покана с изх. № *****/25.11.2015 година, получена на 01.12.2015 година, с която предоставил 15-дневен срок за възстановяване на сумата в размер на общо 982,50 лева, от които 967,50 лева изплатено застрахователно обезщетение и 15,00 лева ликвидационни разходи по щетата. В предоставения в регресната покана срок на 02.12.2015 година ответникът депозирал декларация до „Д.З.И.О.З.“ ЕАД, с която заявил, че ще изплати цялата дължима сума по щетата разсрочено на четири вноски. На същата дата - 02.12.2015 година, ответникът заплатил по сметка на „Д.З.И.О.З.“ ЕАД сумата от 250,00 лева, представляваща част от дължимото застрахователно обезщетение. След тази дата ответникът не плащал други суми по процесната застрахователна щета, поради което оставал дължим и неплатен остатък от обезщетението в размер на 717,50 лева. Ответникът дължал и сумата от 218.64 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата, считано за периода от 12.11.2017 година до 12.11.2020 година - деня, предхождащ този на депозиране на исковата молба в съда. За ищеца бил налице правен интерес от предявяване на иска, тъй като това била единствената му възможност да защити интересите си.

МОЛИ съда да постанови решение, с което осъди ответника да му заплати: сумата от общо 936.14 лева (деветстотин тридесет и шест лева и 14 ст.), от които сумата от 717.50 лева - неплатен и дължим остатък от

заплатеното от „Д.З.И.О.З.“ ЕАД застрахователно обезщетение по щета № *****, и сумата от 218.64 лева - обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата, считано за периода от 12.11.2017 година до 12.11.2020 година - деня, предхождащ този на депозиране на исковата молба в съда, ВЕДНО със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска – 13.11.2020 г. до окончателното изплащане на вземането. претендират се направените по делото разноски.

Ответникът Р. Й. ЗДР., чрез назначения от съда особен представител, оспорва иска. Прави възражение за изтекла погасителна давност.

МОЛИ съда да постанови решение, с което отхвърли иска като неоснователен.

От събраните по делото доказателства, отделно и в тяхната съвкупност във връзка със становищата на страните съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приетите по делото: протокол за ПТП от 01.11.2015 г., уведомление за щета от 06.11.2015 г., опис на уврежданията по щета № ***** и ликвидационен акт по същата щета се установява, че на 05.11.2015 г. около 06:00 часа ответникът управлявал лек автомобил Ф.П. с рег. № ***** в град С. по бул. И.В. и допуснал ПТП, като се блъснал в метален електрически стълб за улично осветление, собственост на О. С., при което причини имуществени щети. При проверка с техническо средство се установило, че водачът е управлявал МПС след употреба на алкохол с концентрация на алкохол кръвта над 1.2 на хиляда, а именно – 1.52 на хиляда, за което бил осъден за престъпление по чл. 353б ал.2 от НК по НОХД 673/2015 г-. по описа на КРЛРС в влязло в законна сила споразумение на 13.11.2015 г. В тази връзка съдът приема представения протокол за ПТП за установяващ по несъмнен начин вината на водача, доколкото истинността на същия не е оспорена по надлежния ред, респективно не е оборена презумпцията за вина на ответника, а от неоспореното наказателно производство се установява, че ответникът е управлявал МПС след употреба на алкохол. При това положение вината на ответника както за причиненото ПТП, така и за управлението на МПС след употреба на алкохол е доказана по несъмнен начин. Към датата на ПТП за управлението на МПС след употреба на алкохол е имало валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена с комбинирана застрахователна полица „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № ***** година, а към „Д.З.И.О.З.“ ЕАД, със срок на действие от 24.07.2015 година до 24.07.2016 година. Съгласно представения опис на уврежданията по щета № ***** са констатирани следните увредени детайли: стълб метален - 1 бр.; степен на увреда - за подмяна; осветително тяло (натриево); степен на увреда – за подмяна; осветително тяло (натриево); степен на увреда – за подмяна. С ликвидационен акт от застрахователя „Д.З.И.О.З.“ ЕАД е определено и изплатено обезщетение в размер на 967.50 лева на собственика на увредената вещ - О. С., като плащането е извършено с нареждане за групово плащане от 17.11.2015 г. С регресна покана изх. № ***** от 25.11.2015 г., връчена чрез известие за доставяне (обратна разписка) ответникът бил поканен да заплати на ищеца сумата от 982.50 лева, от която сума 967.50 лева стойност на щетата и 15 лева ликвидационни разходи. На 04.12.2015 г. ответникът подал декларация пред

ищцовото дружество, с която заявил, че ще заплати дължимата от него сума на четири вноски – 3 броя по 250 лева и последна вноски в размер на 232 лева, за срок от четири месеца през периода от 15 декември до 15 март (години не са посочени в декларацията). Не се спори, че на същата дата ответникът е заплатил на ищеца сумата от 250 лева, представляваща част от дължимото застрахователно обезщетение. При това положение същият е останал задължен за сумата от 717.50 лева, представляваща сбор от остатъка от претендираното застрахователно обезщетение и ликвидационните разходи. При направена справка с електронен калкулатор се установява, че законната лихва върху сума от 717.50 лева за периода от 12.11.2017 година до 12.11.2020 г. е в размер на 218.64 лева.

От заключението на неоспорената комплексна автотехническа и икономическа експертиза се установява, че механизма на ПТП съгласно данните по делото и протокола за ПТП е следния: На 01.11.2015 л.а. Ф.П. при движение по бул. И.В. пред *** в гр. С. е напуснал платното за движение от ляво и се е ударил в ел. стълб. При механизма на произшествието, за които има данни по делото, от техническа гледна точка е възможно да бъдат повредени посочените съоръжения в съответната степен. Пазарната стойност на ремонта за възстановяване на повредите по ел. стълб за улично осветление е 946 лева.

В показанията си св. К. сочи, че той е изготвил протокол за ПТП и подписът е негов, но не си спомня случая.

При така установените факти, съдът намира, че правото на регрес на застрахователя при задължителното застраховане „Гражданска отговорност“, уредено в чл.274, ал.2 КЗ (отм.) е настъпило поради наличие на предвидените в закона предпоставки – налице е причинена от водач на застрахован автомобил щета, вината за причинената щета се презюмира и е установена от неоспорените писмени доказателства – протокол за ПТП и комплексната експертиза, управлението на МПС след употреба на алкохол е установено по наказателен ред, налице е заплатено от застрахователя обезщетение. В конкретния случай застрахователят се освобождава от задължението по договора за застраховка към застрахования при задължителното застраховане „Гражданска отговорност“, тъй като вредите на третото лице са причинени от застрахования по време на управление на МПС без свидетелство за управление. Регресното право е средство за санкциониране на виновните за причинените на трети лица вреди в посочените в закона случаи. В тези случаи, независимо, че са заплатили застрахователна премия и е възникнало валидно застрахователно правоотношение, застрахованите лица не се освобождават от гражданската си отговорност.

По възражението за изтекла погасителна давност – същото се явява неоснователно. В т.14 от ППВС № 7/1977 г., което не е с отпаднало значение е прието, че за регресните иски се прилага общата давност по чл.110 и сл. ЗЗД, която започва да тече от момента на изплащането на застрахователните обезщетения на правоимащите лица, тъй като основанието за тези иски не е застрахователното правоотношение, а възниква по силата на даденото от закона право на регрес с факта на изплащането на сумата от застрахователя. Щом основанието за регресните суброгационни иски, които застрахователят предявява възниква от друг спрямо застрахователното

правоотношение, фактически състав, в който като елемент се включва и изплащане на сумите на правоимащите лица, какъвто е настоящия случай, то за тези искивте тече не само различна по продължителност, спрямо специалната застрахователна давност, погасителна давност, но е различен и началният и момент, който не е от настъпване на застрахователното събитие, а от изплащане на застрахователното обезщетение. Застрахователното обезщетение в настоящия случай е платено на 17.11.2015 г. с представеното нареждане за групово плащане. Искът е предявен пред районен съд Пловдив на 13.11.2020 г., респективно – преди изтичане на установената петгодишна давност, считано от датата на плащане. По изложеното искът следва да се уважи в пълния предявен размер от 717.50 лева, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска до окончателното плащане.

Искът за заплащане на обезщетение за забавено плащане, в размер на законната лихва за периода от 12.11.2017 г. до предявяване на иска, следва да се уважи в пълния предявен размер, като установен с електронен калкулатор.

ОТНОСНО разноските:

С оглед изхода от процеса и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК следва да се осъди ответника да заплати на ищеца направените деловодни разноски в общ размер на 1130.00 лева, от които: държавна такса в размер на 50.00 лева, възнаграждение на вещи лица в размер на 400.00 лева, възнаграждение на свидетел в размер на 20.00 лева, възнаграждение на особен представител в размер на 300.00 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 360.00 лева.

Мотивиран от изложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание член 274, ал.2 от Кодекса за застраховането (отм. ДВ бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) във вр. с § 22 ПЗР на Кодекса за застраховането (обнародван ДВ бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г.), Р. Й. ЗДР. с ЕГН *****, с адрес: град С., ул. „А.С.“ *** да заплати на „Д.З.И.О.З.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район „Т.“, бул. „В.“ *****, представлявано от К.Х.Ч. и Б.А.В. сумата от 717.50 лева (седемстотин и седемнадесет лева и петдесет стотинки), представляваща неплатен и дължим остатък от заплатеното от „Д.З.И.О.З.“ ЕАД застрахователно обезщетение по щета № *****, **ВЕДНО** със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска – 13.11.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 218.64 лева (двеста и осемнадесет лева шестдесет и четири стотинки), представляваща обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва върху главницата, за периода от 12.11.2017 година до 12.11.2020 година включително.

ОСЪЖДА, на основание член 78 ал.1 от ГПК, Р. Й. ЗДР. с ЕГН *****, с адрес: град С., ул. „А.С.“ *** да заплати на „Д.З.И.О.З.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район „Т.“, бул. „В.“ *****, представлявано от К.Х.Ч. и Б.А.В. направените по делото разноски в размер на 1130.00 (хиляда сто и тридесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

К.Ш.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____